

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Epistolæ III. Eugenij huius nominis tertij, Romani Pontificis, ex memorato
codice M. S. S. Amandi collectæ, & nunc primum in lucem productæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

EPISTOLÆ III.

Eugenij huius nominis tertij, Romani Pontificis, ex memorato codice M. S. S. Amandi collectæ, & nunc primum in lucem productæ,

EPISTOLA I.

Ad Tornacenses,

De constitutione noui Episcopi Tornacensis, & separatione eiusdem Episcopatus, à Nouiomensi.

EVgenius Episcopus, seruus seruorum Dei, dilectissimis Filijs, Clero & populo Tornacensi salutem, & Apostolicam benedictionem. Tornacensis ecclesia in proprij Pastoris absentia à longis retrò temporibus plurimum laborauit, & sicut multorum Religiosorum, & discretorum Virorum attestatione cognouimus, tam animarum quam corporum damna plurima, & grauià detrimenta sustinuit. Audiuius enim, multa millia hominum in eodem Episcopatu, qui Episcopum nunquam viderunt, sed quasi Episcopum nò habentes, absque vlla sacri chrisimatis vnctione (quam fideles contra diaboli insidias pugnaturi per manus Episcoporum suscipiunt) de presenti sæculo migrasse. Vnde nos officij nostri debito, & multorum Religiosorum de partibus vestris, crebris exhortationibus prouocati, & charitatis zelo succensi, tantis malis occurrere, domino Authore, decreuimus; atque Fratrum nostrorum communicato consilio, dilectum filium nostrum, Anselmum Abbatem Sancti Vincentij Laudunensis (Spiritus Sancti gratia inuocata) vobis in Episcopum consecrauimus. Eundem itaque cum gratia Sedis Apostolicæ, & litterarum nostrarum prosecutione, ad vos remittentes, per Apostolica scripta Vniuersitatem

vestram rogamus, monemus, atque præcipimus, quatenus ipsum reuerenter suscipiatis, diligatis, & honoretis, eique tanquam proprio Pastori, & animarum vestrarum Episcopo, obedientiam ac reuerentiam humiliter exhibeatis. Nos autem illos qui occasione Episcopatus Tornacensis, Fratri nostro, S. Nouiomensi Episcopo, sacramento vel fidelitate, seu obedientia adstricti sunt, ab eadem fidelitate, & iuramento, vel obedientia, Apostolicâ autoritate absoluius: & vt præfato Fratri nostro Anselmo Episcopo, eadem fidelitate & obedientia teneantur, præcipimus. Si quis autem ei rebellis & inobediens esse præsumperit, sententiam qua idem Frater noster Episcopus canonicè in eum promulgauerit, nos, authore domino, ratam habebimus. Data trans Tyberim, Idibus Martij.

EPISTOLA II.

Ad Ludouicum Regem Francorum, de eadem re.

EVgenius Episcopus, Seruus Seruorum Dei, charissimo in Christo Filio, Ludouico illustri Francorum Regi, salutem & Apostolicam benedictionem. Oportet nos pro his qui nostro Regimini, disponente domino, commissi sunt, sollicitos esse, & de ipsorum salute, tanquam de nostra propria cogitare. In extremo namque examine, si circa illorum salutem negligentes fuerimus, reddidit sumus pro ipsis domino rationem. Tornacensis ecclesia, sicut te ignorare non credimus, à longis retrò temporibus, proprio Pastore caruisse dignoscitur. Vnde, sicut multorum Religiosorum, & discretorum Virorum veridica relatione cognouimus, præter alia detrimenta, multa millia hominum, absque vlla sacri chrisimatis vnctione, quam fideles contra diaboli insidias pugnaturi, per manus Episcoporum suscipiunt, de præ-

Y y 2 sent

seculi saeculo migrauerunt; & tam his quam alijs diuersis modis, tam animarum quam corporum in eodem Episcopatu, propter proprii Pastoris ablentiam, damna plurima prouenerunt.

Ideoque & nobis, & ipsis prouidere volentes, tantis malis occurrere, domino auctore, decreuimus, atque dilectum Filium nostrum Anselmum Sancti Vincentij Laudunensis Abbatem, Spiritus Sancti gratia inuocata, in Tornacensem Episcopum consecrauimus. Quod ad magnum Regni tibi à Deo commissi, & coronæ tuæ incrementum credimus prouenturum. Monemus itaque Nobilitatem tuam & exhortamur in Domino, vt nullius praua suggestio cor tuum super hoc moueat, sed quod pro tanti necessitate, & tot millium hominum salute factum est, hilari vultu, & lato animo suscipias, & eundem Episcopum, pro Beati Petri, & nostrâ reuerentiâ, magnitudinis tuæ consilio, & auxilio iuuare, & manu tenere studeas. Quidquid enim honoris & beneficij à tua liberalitate sibi exhibitum fuerit, nobis adscribemus. Data Transyberim, Idibus Martij.

EPISTOLA III.

Ad eundem Francorum Regem, & Principes Gallia: pro expeditione in terram Sanctam.

EVgenius, Seruus Seruorum Dei, charissimo in Filio, Ludouico, illustri & glorioso Francorū Regi, & dilectis Principibus, Filijs, & Vniuersis Dei Fidelibus per Galliam constitutis, salutem & Apostolicam benedictionem. Quantum Prædecessores nostri Romani Pontifices, pro liberatione Orientalis Ecclesiæ laborauerint antiqua relatione didicimus, & in gestis eorum scriptam repetimus. Prædecessor etenim noster felicis memoriæ Papa Urbanus, tanquã tuba celestis insonuit, & ad ipsius deliberationem, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Filios, de di-

uersis mundi partibus sollicitate curauit. Ad ipsius siquidem vocem, ultra montani, &, præcipue Francorum Regni fortissimi & strenui belatores; & illi etiam de Italia charitatis ardore succensi, venerunt, & maximo congregato exercitu, non sine magna proprii sanguinis effusione, diuino eos auxilio comitante, ciuitatem illam in qua Saluator noster pro nobis pati voluit, & gloriosum sepulchrum illius, quod passionis suæ nobis memoriale dimisit; & quamplures alias Vrbes, quas, prolixitatem vitantes, memorare super sedemus, à Paganorum spurcitiâ liberauerunt. Quæ per gratiam Dei, & Patrum nostrorum studium, qui per temporum intervalla eas defendere, & Christianum nomen in partibus illis dilatare pro vitibus studuerunt, vsque ad nostra tempora à Christianis detentæ sunt, & aliæ Vrbes infidelium ab ipsis viuiler expugnata: nunc autem nostris, & ipsius populi exigentibus peccatis (quod sine magno dolore & gemitu proferte non possumus) Edissa ciuitas, quæ nostrâ linguâ Roais dicitur, quæ etiam, vt fertur, cum quondam in Oriente tota terra à Paganis detineretur, ipsa sola sub Christianorum potestate, domino seruiebat, ab inimicis crucis Christi capta est, & multa castella Christianorum ab ipsis occupata: ipsius quoque ciuitatis Archiepiscopus cum Clericis suis, & multi alij Christiani ibidem interfecti sunt, & Sanctorum Reliquiæ in infidelium conculcationem datæ sunt, & dispersæ. In quo, quantum Ecclesiæ Dei & toti Christianitati periculum imminet, & nos cognoscimus, & prudentiam vestram latere non credimus. Maximum namque Nobilitatis & probitatis iudicium fore cognoscitur, si ea quæ Patrum strenuitas acquisiuit, à nobis Filijs strenue defendantur. Verumtamen si, quod absit, secus contigerit, Patrum fortitudo in Filijs immutata probatur. Vniuersitatem itaque vestra

in

in Domino commonemus, rogamus, atque precipimus, & in peccatorum remissionem iniungimus, ut qui Dei sunt, & maxime potentiores & Nobiles, viriliter accingantur, ut infidelium multitudini, quæ se tempus victoriæ super nos adeptam lætatur: si occurrere, & Ecclesiam orientalem tantâ Patrum Vestrorum (ut prædiximus) sanguinis effusione, ab eorum tyrannide liberatam, ita defendere, & multa captiuorum millia Confratrum nostrorum & vestrorum, de ipsorum manibus eripere studeatis, ut Christiani nominis quæ per vniuersum mundum laudatur, integra & illibata seruetur gloria. Sit vobis etiam in exemplum, bonus ille Vir Matathias, qui pro paternis legibus conseruandis seipsum cum Filijs & Parentibus suis morti exponere, & quidquid in mundo possidebat, relinquere nullatenus dubitauit: atque tandem diuino cooperante auxilio, per multos tamen labores, tam ipse quam sua progenies de inimicis viriliter triumphauit. Nos autem vestræ quieti & eiusdem Ecclesiæ restitutioni paternâ sollicitudine providentes, illis qui tam sanctum, tamque necessarium opus & laborem deuotionis instinctu suscipere & perficere decreuerunt, illam peccatorum remissionem, quam præfatus Prædecessor noster Papa Urbanus instituit, auctoritate nobis à Deo concessa, concedimus & confirmamus, atque Vxores & Filios eorum,

bona quoque & possessiones, sub nostrâ & sanctæ ecclesiæ, ac etiam aliorum Archi-episcoporum, & Prælatorum Ecclesiæ Dei protectione manere decreuimus. Auctoritate etiam Apostolicâ prohibemus, ut de omnibus quæ, cum crucem acceperunt, quietè possederunt, nulla deinceps quæstio moueatur, donec de ipsorum reditu, vel obitu certissimè cognoscatur. Præterea, quoniam illi qui domino militant, nequaquam in vestibus pretiosis, nec cultu, formæ, nec canibus, vel accipitribus, vel alijs quæ portendant lasciuiam, debent intendere, prudentiam vestram in domino commonemus, ut qui tam sanctum opus incipere decreuerint, ad hoc non intendant, sed in armis, equis, & cæteris quibus infideles expugnentur, totis viribus studium & diligentiam suam adhibeant. Peccatorum remissionem, & absolutionem, iuxta præfati Prædecessoris nostri institutionem, omnipotentis Dei, & Beati Petri Apostolorum Principis auctoritate nobis à Deo concessa, talem concedimus, ut qui tam sanctum iter deuotè inceperit, & perfecerit, siue ibidem mortuus fuerit, de omnibus peccatis suis, quibus corde contrito & humiliato confessionem susceperit, absolutionem obtineat, & sempiternæ retributionis fructum, ab omnium bonorum remuneratore percipiat.

Amen.

FINIS

Yy 3

CHRO-